

FÖRSTA VECKAN I ADVENT

MÅNDAG DEN 4 DECEMBER

Läsning

Jes 2:1-5

Detta är vad Jesaja, Amos' son, skådade angående Juda och Jerusalem.

Och det skall ske i kommande dagar
att det berg där Herrens hus är
skall stå där fast grundat
och vara det förnämsta bland bergen
och upphöjt över andra höjder,
och alla hednafolk skall strömma dit,
ja, många folk skall gå ut och skall säga:
»Upp, låt oss dra upp till Herrens berg,
upp till Jakobs Guds hus,
för att han må undervisa oss om sina vägar,
så att vi kan vandra på hans stigar.«
Ty från Sion skall lag utgå,
och Herrens ord från Jerusalem.
Och han skall döma mellan hednafolken
och skipa rätt åt många folk.
Då skall de smida sina svärd till plogbillar
och sina spjut till vingårdsknivar.
Folken skall ej mer lyfta svärd mot varandra
och inte mer lära sig att strida.

Ni av Jakobs hus, kom låt oss vandra i Herrens ljus.

Responsoriepsalm

Ps 122:1-4, (5-7), 8-9 (R. jfr 1)

R. Med glädje får vi komma till Herrens hus.

Vilken glädje, när man sade till mig:

»Vi skall gå till Herrens hus.«

Våra fötter har fått träda in i dina portar, Jerusalem. R.

Jerusalem, du mäktiga stad,

där hus sluter sig väl till hus,

dit stammarna drar upp, Herrens stammar,

enligt lagen för Israel, för att prisa Herrens namn. R.

[Där står konungens tron,

där tronar han som är av Davids hus.

Önska Jerusalem frid.

Ja, må det gå väl för dem som älskar dig.
Frid inom dina murar,
trygghet i dina palats! R.]

För mina bröders och vänners skull
vill jag önska dig frid,
för Herrens, vår Guds, hus skull
vill jag söka din välgång. R.

Halleluja

Ps 80:4

V. Gud, upprätta oss,
låt ditt ansikte lysa, och hjälp oss.

Evangelium

Matt 8:5–11

Vid den tiden när Jesus gick in i Kafarnaum, kom en officer fram till honom och bad om hjälp: »Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor.« Jesus sade: »Skall då jag komma och bota honom?« Officeren svarade: »Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: »Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket.«

TISDAG DEN 5 DECEMBER

Läsning

Jes 11:1–10

Ett skott skall skjuta upp ur Isais avhuggna stam,
och en telning från dess rötter skall bära frukt.
Och på honom skall Herrens Ande vila,
vishets och förstånds Ande,
råds och storkhets Ande,
Herrens kunskaps och fruktans Ande.
Han skall ha sitt välbehag i Herrens fruktan,
och han skall inte döma efter som ögonen ser
eller skipa lag efter som öronen hör.
Utan med rättfärdighet skall han döma de arma
och med rättvisa skipa lag åt de ödmjuka på jorden.
Och han skall slå jorden med sin muns stav,
och med sina läppars anda döda de ogudaktiga.
Rättfärdighet skall vara bältet omkring hans midja
och trofasthet bältet omkring hans höfter.

Då skall vargar bo tillsammans med lamm
och pantrar ligga tillsammans med killingar,
och kalvar och unga lejon och gödboskap skall samsas ihop,
och en liten gosse skall valla dem.
Kor och björnar skall gå och beta,
deras ungar skall ligga tillsammans,
och lejon skall äta halm liksom oxar.
Ett dibarn skall leka invid en huggorms hål
och ett avvant barn sträcka ut sin hand efter giftormens öga.
Ingenstans på mitt heliga berg
skall man då göra vad ont och fördärvligt är,
ty landet skall vara fullt av Herrens kunskap,
liksom havsdjupet är fyllt av vattnet.

Och det skall ske på den tiden att hednafolken skall söka telningen från Isais rot, där
han står som ett baner för folken, och hans boning skall vara idel härlighet.

Responsoriepsalm

Ps 72:1-2, 7-8, 12-13, 17 (R. 7)

R. Herren kommer, han ger oss rättfärdighet och frid.

Gud, ge dina lagar åt konungen,
 åt konungasonen din rättfärdighet.
Må han rättrådigt döma ditt folk
 och ge dina betryckta deras rätt. R.

I hans dagar må rättfärdigheten blomstra,
 och freden råda, tills ingen måne mer finns.
Må han härska från hav till hav,
 från floden intill jordens gränser. R.

Ty han skall rädda den fattige som ropar,
 den betryckte och den som ingen hjälper.
Han skall vara god mot den arme och fattige,
 de fattigas liv skall han rädda. R.

Hans namn skall bestå i evighet,
 så länge solen skiner må hans namn bäras vidare.
Genom honom skall alla jordens stammar bli välsignade.
 Må alla hedningar prisa honom salig. R.

Halleluja

V. Se, Herren kommer i makt och glans,
han skall upplysa sina tjänares ögon.

Vid den tiden fylldes Jesus med jublande glädje genom den helige Ande och sade: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.« Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: »Saliga de ögon som ser vad ni ser. Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.«

ONSDAG DEN 6 DECEMBER**Läsning**

Jes 25:6–10

Herren Sebaot skall på detta berg göra ett gästabud för alla folk, ett gästabud med feta rätter, ett gästabud med starkt vin, ja, med feta, märgfulla rätter, med starkt vin, väl klarat. Och han skall på detta berg göra om intet det dok som höljer alla folk, och den slöja som täcker alla folkslag. Han skall för alltid göra döden om intet, och Herren, Herren skall avtorka tårarna från alla ansikten, och skall ta bort sitt folks vanära överallt på jorden. Ty så har Herren talat.

På den tiden skall man säga: Se, där är vår Gud, som vi hoppades på, och som skulle frälsa oss. Ja, där är Herren, som vi hoppades på, låt oss fröjdas och vara glada över hans frälsning. Ty Herrens hand skall vila över detta berg.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 6cd)

R. Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.

Herren är min herde:

ingenting skall fattas mig.

Han låter mig vila på gröna ängar,

han för mig till vatten där jag finner ro.

Han ger mig ny kraft,

han leder mig på rätta vägar,

så som han har lovat. R.

Inte ens i den mörkaste dal

fruktar jag något ont,

ty du är med mig,

din käpp och stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig

i mina ovänners åsyn,

du smörjer mitt huvud med olja

och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever. R.

Halleluja

V. Se, Herren kommer för att rädda sitt folk.
Saliga de som skyndar honom till mötes.

Evangelium

Matt 15:29–37

Vid den tiden gick Jesus utmed Galileiska sjön och sedan upp på berget. Där satte han sig ner. Mycket folk kom till honom, och de hade med sig lama, blinda, lytta, stumma och många andra och lade ner dem framför honom. Han botade dem, och folket häpnade: stumma talade, lytta blev friska, lama gick och blinda såg. Och de prisade Israels Gud.

Jesus kallade till sig sina lärjungar och sade: »Det gör mig ont om folket. De har nu varit hos mig i tre dagar och har ingenting att äta. Jag vill inte låta dem gå härifrån hungriga, för då orkar de kanske inte ta sig hem.« Lärjungarna svarade: »Varifrån skall vi få så mycket bröd här i ödemarken att alla dessa människor kan äta sig mätta?« Jesus frågade: »Hur många bröd har ni?« — »Sju stycken, och så några fiskar«, svarade de. Då sade han till folket att slå sig ner på marken. Han tog de sju bröden och fiskarna, tackade Gud, bröt dem och gav dem åt lärjungarna, och lärjungarna gav dem åt folket. Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, sju fulla korgar.

TORSDAG DEN 7 DECEMBER

Läsning

Jes 26:1–6

På den tiden skall man sjunga denna sång i Judas land:

»Vår stad ger oss styrka,
murar och värn bereder oss frälsning.

Öppna portarna, så att ett rättfärdigt folk får dra ditin,
ett som håller tro.

Den som är fast i sitt sinne bevarar du i frid,
i frid, ty på dig förtröstar han.

Förtrösta då på Herren till evig tid,
ty Herren, Herren är en evig klippa.

Ty dem som tronar i höjden, dem störtar han ned,
ja, den höga staden.

Han ödmjukar den, ödmjukar den till jorden,
han slår den ned i stoftet.

Den trampas under fötterna, under de förtrycktas fötter,
under de armas steg.«

Responsoriepsalm

Ps 118:1, 8–9, 19–21, 25–27a (R. 26a)

R. Välsignad vare han som kommer i Herrens namn
eller: Halleluja.

Tacka Herren, ty han är god,
 evigt varar hans nåd.
Bättre är att ta sin tillflykt till Herren
 än att förlita sig på människor.
Bättre är att ta sin tillflykt till Herren
 än att förlita sig på furstar. R.

Öppna för mig rättfärdighetens portar,
 jag vill gå in genom dem och tacka Herren.
Detta är Herrens port,
 här får de rättfärdiga gå in.
Jag tackar dig för att du svarade mig
 och blev min räddning. R.

Herre, hjälp oss!
 Herre, låt det gå oss väl!
Välsignad vare han som kommer i Herrens namn.
 Vi välsignar er från Herrens hus.
 Herren är Gud, och han gav oss ljus. R.

Halleluja

Jes 55:6

V. Sök Herren, medan han låter sig finnas,
åkalla honom, medan han är nära.

Evangelium

Matt 7:21, 24–27

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja.
Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade, och raset blev stort.«

FREDAG DEN 8 DECEMBER

JUNGFRU MARIAS UTKORELSE OCH FULLKOMLIGA RENHET

Högtid

Första läsningen

1 Mos 3:9–15, 20

När Adam hade ätit av frukten från trädet och gömde sig med sin hustru för Herren Guds ansikte, kallade Herren Gud på mannen och sade: »Var är du?« Han svarade: »Jag hörde dig i lustgården. Då blev jag förskräckt, eftersom jag är naken. Därför gömde jag mig.« Då sade han: »Vem har låtit dig förstå att du är naken? Har du inte ätit av det träd som jag förbjöd dig att äta av?« Mannen svarade: »Kvinnan som du har gett mig till att vara med mig, hon gav mig av trädet, så att jag åt.« Då sade Herren Gud till kvinnan: »Vad är det du har gjort!« Kvinnan svarade: »Ormen bedrog mig, så att jag åt.« Då sade Herren Gud till ormen: »Eftersom du har gjort detta, må du vara förbannad bland alla djur, boskapsdjur och vilda djur. På din buk skall du gå, och stoft skall du äta i alla dina livsdagar. Och jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd. Denna skall trampa sönder ditt huvud, och du skall stinga den i hälen.« Och mannen gav sin hustru namnet Eva, ty hon blev en moder åt allt levande.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–4 (R. 1ab)

R. Sjung till Herrens ära en ny sång, ty han har gjort under.

[Sjung till Herrens ära en ny sång,
ty han har gjort under.]
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus,
alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser. R.

Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Andra läsningen

Ef 1:3–6, 11–12

Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen, liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom — det var hans viljas beslut — till pris och ära för den nåd som han har skänkt oss med sin älskade son. I honom har vi fått vår arvslott, förutbestämda därtill av honom som låter allt ske efter sin vilja och sitt beslut: vi skall vara Gud till pris och ära, vi som redan på förhand hade satt vårt hopp till Kristus.

Halleluja

Jfr Luk 1:28

V. Var hälsad, Maria, du högt benådade!
Herren är med dig. Välsignad är du mer än andra kvinnor.

Evangelium

Luk 1:26–38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: »Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.« Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.« Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.« Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.« Maria sade: »Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.« Och ängeln lämnade henne.

LÖRDAG DEN 9 DECEMBER

Läsning

Jes 30:19–21, 23–26

Ja, du folk som bor på Sion, i Jerusalem, ingalunda må du gråta. Han skall förvisso vara dig nådig, när du ropar. Så snart han hör din röst, skall han svara dig. Ty väl skall Herren ge er nödens bröd och fångenskapens dryck, men sedan skall dina lärare inte mer sättas åt sidan, utan dina ögon skall se upp till dina lärare. Och om du viker av, vare sig åt höger eller åt vänster, så skall dina öron höra detta ord ljuda bakom dig: »Här är vägen, vandra på den.« Och han skall ge regn åt säden som du har sått på din mark, och han skall av markens gröda ge dig bröd som är kraftigt och närande, och din boskap skall på den tiden gå i bet på vida ängar. Och oxarna och åsnorna med vilka man brukar jorden, de skall äta saltad blandsäd som man har kastat med vanna och kastskovel. Och på alla höga berg och alla stora höjder skall bäckar rinna upp med strömmande vatten — när den stora slaktningens dag kommer, då torn skall falla. Och månens ljus skall bli som solens ljus och solens ljus skall bli sju gånger klarare, som ett sjufaldigt dagsljus, när den tid kommer, då Herren förbinder sitt folks skador och helar såren efter slagen som det har fått.

Responsoriepsalm

Ps 147:1–6 (R. Jes 30:18)

R. Saliga de som väntar efter Herren

eller: Halleluja.

Det är gott att prisa vår Gud,
det är härligt att lovsjunga honom.
Herren är den som bygger upp Jerusalem,
Israels fördrivna för han samman. R.

Han helar dem som har förkrossade hjärtan,
och deras sår förbinder han.
Han bestämmer stjärnornas antal,
han nämner dem alla vid namn. R.

Vår Herre är stor och väldig i kraft,
hans förstånd har ingen gräns.
Herren reser upp de förtryckta,
men de gudlösa slår han till jorden. R.

Halleluja

Jes 33:22

V. Herren är vår domare, Herren är vår härskare,
Herren är vår konung, han frälser oss.

Evangelium

Matt 9:35 – 10:1, 6–8

Vid den tiden vandrade Jesus omkring i alla städerna och byarna, och han undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor. När han såg människorna, fylldes han av medlidande med dem, för de var illa medfarna och hjälplösa, som får utan herde, och han sade till sina lärjungar: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.«

Han kallade till sig sina tolv lärjungar och gav dem makt över orena andar, så att de kunde driva ut dem och bota alla slags sjukdomar och krämpor. Dessa tolv sände Jesus ut, och han befälde dem: »Gå i stället till de förlorade fåren i Israels folk. Förkunna på er väg att himmelriket är nära. Bota sjuka, väck upp döda, gör spetälska rena och driv ut demoner; ge som gåva vad ni har fått som gåva.«

ANDRA SÖNDAGEN I ADVENT DEN 10 DECEMBER

Första läsningen

Jes 40:1–5, 9–11

Trösta, trösta mitt folk, säger er Gud.
Ge nytt mod åt Jerusalem,
kungör att hennes trældom är över,
att hennes skuld är sonad,
att Herren straffat henne dubbelt
för alla hennes synder.

En röst ropar:
Bana väg för Herren genom öknen,
gör en jämn väg i ödemarken för vår Gud!
Alla dalar skall höjas,
alla berg och höjder sänkas.
Oländig mark skall jämnas
och branter bli till slätt.
Herrens härlighet skall uppenbaras,
och alla människor skall se det.
Herren har talat.

Gå upp på ett högt berg
med ditt glädjebud, Sion,
ropa ut ditt glädjebud
med hög röst, Jerusalem.
Ropa, var inte rädd,
säg till Judas städer:
Er Gud kommer!
Herren Gud kommer i all sin styrka,
han härskar med mäktig arm.
Sin segerlön har han med sig,
de han vunnit går framför honom.
Som en herde vallar han sin hjord.
Han tar upp lammen i sin famn
och bär dem i sina armar,
han driver tackorna varligt.

Responsoriepsalm

Ps 85:9ab, 10-14 (R. 8)

R. Herre, visa oss din godhet, och ge oss din hjälp!

Jag vill höra vad Gud säger.
Herren förkunnar välgång för sitt folk och sina trogna
De som fruktar honom har nära till hans hjälp,
hans härlighet bor i vårt land. R.

Godhet och trofasthet möts,
fred och rättvisa omfamnar varandra.
Trofasthet spirar ur jorden,
rättvisa blickar ner från himlen. R.

Herren själv ger allt gott,
vårt land ger sin gröda.
Rättvisa går framför honom,
fred och välgång i hans spår. R.

Andra läsningen

2 Pet 3:8–14

En sak får ni inte glömma, mina kära: för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag. Det är inte så som många menar, att Herren är sen att uppfylla sitt löfte. Han dröjer för er skull, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig.

Men Herrens dag kommer som en tjuv. Den dagen skall himlarna försvinna med då, himlakropparna upplösas i eld och jorden och allt som människan gjort där förgås. När nu allt detta skall upplösas, då måste ni leva heligt och fromt på alla sätt medan ni väntar på Guds dag och påskyndar dess ankomst, dagen som får himlarna att upplösas i eld och himlakropparna att smälta i hetta. Men efter hans löfte väntar vi på nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

Därför skall ni, mina kära, medan ni väntar på detta, göra allt ni kan för att Gud skall finna att ni lever i frid, rena och oförvitliga.

Halleluja

Luk 3:4,6

V. Bana väg för Herren, gör hans stigar raka.
Alla människor skall se Guds frälsning.

Evangelium

Mark 1:1–8

Här börjar glädjebudet om Jesus Kristus, Guds son. Som det står skrivet hos profeten Jesaja:

*Se, jag sänder min budbärare före dig,
han skall bereda vägen för dig.
En röst ropar i öknen:
Bana väg för Herren,
gör hans stigar raka*

— så uppträdde Johannes döparen ute i öknen och förkunnade syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop. Och hela Judeen och alla i Jerusalem kom dit ut till honom, och de bekände sina synder och döptes av honom i Jordan. Johannes var klädd i kamelhår och hade ett läderbälte om livet, och han levde av gräshoppor och vildhonung. Han förkunnade: »Efter mig kommer den som är starkare än jag, och jag är inte värdig att böja mig ner och knyta upp hans sandalremmar. Jag har döpt er med vatten, han skall döpa er med helig ande.«